

УДК 347.963:347.73

С.А. БУТКЕВИЧ, канд. юрид. наук,
ст. наук. співр., Одеський державний університет
внутрішніх справ

РОЛЬ І МІСЦЕ ОРГАНІВ ПРОКУРАТУРИ У БОРОТБІ З ВІДМИВАННЯМ ЗЛОЧИННИХ ДОХОДІВ

Ключові слова: запобігання, легалізація доходів, одержаних злочинним шляхом, нагляд, прокуратура, протидія, фінансування тероризму

Відповідно до ст.5 Закону України «Про прокуратуру», прокуратура України становить єдину систему, на яку відповідно до Конституції України та цього Закону покладаються такі функції, як: 1) підтримання державного обвинувачення в суді; 2) представництво інтересів громадянина або держави в суді у випадках, визначених законом; 3) нагляд за додержанням законів органами, які проводять оперативно-розшукову діяльність, дізнання, досудове слідство; 4) нагляд за додержанням законів при виконанні судових рішень у кримінальних справах, а також при застосуванні інших заходів примусового характеру, пов'язаних з обмеженням особистої свободи громадян. Разом із цим, на прокуратуру не може покладатися виконання функцій, не передбачених Конституцією України і цим Законом [1].

Крім того, Генеральний прокурор України та підпорядковані йому прокурори координують діяльність по боротьбі зі злочинністю органів внутрішніх справ, органів служби безпеки, органів податкової міліції, органів митної служби, Військової служби правопорядку у Збройних Силах України та інших правоохоронних органів. З цією метою прокурор скликає координаційні наради, організує робочі групи, витребує статистичну та іншу необхідну інформацію, а також бере участь в організації нарад Координаційного комітету по боротьбі з організованою зло-

чинністю та корупцією при Президенті України [1].

Втім, окремі завдання й функції органів прокуратури щодо боротьби з організованою злочинністю у сфері економіки залишаються невизначеними, а механізм взаємодії з іншими правоохоронними органами в цьому напрямку дотепер не відпрацьований.

Окремим питанням удосконалення правового статусу органів прокуратури України присвячені наукові праці таких авторів, як: М.Н. Берідзе, М.В. Косюта, М.І. Мичко, Є.М. Попович, А.В. Пшонка, М.В. Руденко, В.В. Сухонос, В.В. Шемчук, В.В. Шуба, М.К. Якимчук та ін. Але докладний розгляд ролі й визначення місця органів прокуратури в системі запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, і фінансуванню тероризму ще не дістав належного висвітлення в науковій літературі, що й обумовило актуальність і значущість проведеного дослідження. Отже, метою статті є з'ясування ролі та місця органів прокуратури в антилегалізаційній системі, а також вироблення пропозицій з удосконалення їх діяльності у сфері боротьби з цим видом економічної злочинності. Новизна роботи полягає у визначенні та оптимізації організаційно-правових засад діяльності органів прокуратури щодо протидії відмиванню злочинних доходів і фінансуванню тероризму.

Насамперед зупинимося на правових засадах участі органів прокуратури в запобіганні та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, і фінансуванню тероризму.

Відповідно до ст.31 Закону України «Про боротьбу з тероризмом», нагляд за додержанням вимог законодавства органами, які беруть участь в антитерористичних заходах, здійснюється Генеральним прокурором України та уповноваженими ним прокурорами в порядку, визначеному законами України [2]. Натомість само поняття «антитерористичні заходи» ані в цьому Законі, ані в інших законодавчих актах до тепер не визначено.

Згідно з ч.1 ст.112 Кримінально-процесуального кодексу України, у справах про злочини, передбачені ст.209 Кримінального кодексу України, досудове слідство провадиться слідчими прокуратури [3].

Також на Генеральну прокуратуру України покладаються завдання із забезпечення міжнародного співробітництва в частині вчинення процесуальних дій у межах розслідування кримінальних справ щодо легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансування тероризму [4].

Але, на думку Р.В. Жубріна, важливого значення в організації боротьби з легалізацією злочинних доходів набуває саме координаційна діяльність прокуратури. Саме тому найактуальніші проблеми організації роботи по протидії легалізації злочинних доходів необхідно розглядати на координаційних нарадах керівників правоохоронних органів, розробляти та здійснювати заходи по підвищенню ефективності взаємодії у цій сфері. Для участі в таких нарадах доцільно залучати також представників державних органів, що здійснюють контроль виконання законів про протидію легалізації злочинних доходів [5, с.283].

Так, виявляючи порушення законодавства щодо протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, і фінансуванню тероризму та застосовуючи заходи впливу, прокурор сприяє запобіганню даного негативного явища, обмежуючи доступ злочинців на фінансовий ринок. Крім того, перевірка прокурором відповідності закону діяльності органів державного контролю й нагляду в досліджуваній сфері сприяє підвищенню ефективності виявлення порушень антилегалізаційного законодавства, усуненню обставин, які сприяють проникненню «брудних» грошей до легальної економіки.

Безперечно, першочерговим завданням прокуратури повинно стати здійснення нагляду за виконанням законодавства щодо взаємодії правоохоронних та інших державних органів у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних зло-

чинним шляхом, і фінансуванню тероризму, слід забезпечити постійний нагляд за виконанням законів Державною службою фінансового моніторингу України, органами дізнання та слідства при направленні й перевірці матеріалів про легалізацію злочинних доходів. Водночас важливо створити єдину практику розгляду правоохоронними органами матеріалів підрозділу фінансової розвідки, для чого прокурори повинні організувати постійний моніторинг результатів такої діяльності, аж до встановлення порядку, при якому прокурори, які здійснюють нагляд, повідомляються про передачу таких матеріалів органам досудового слідства та дізнання. Також органам прокуратури при здійсненні нагляду необхідно орієнтувати слідчих, дізнавачів, оперативних працівників на вжиття більш активних заходів до встановлення розміру й місцезнаходження злочинних доходів по кожному злочину, відстеженню операцій з такими доходами тощо [5, с.280].

О.В. Путосвіт також вважає, що координуюча роль діяльності правоохоронних органів у цій сфері повинна покладатися на прокуратуру, що забезпечить об'єднання зусиль та активізацію роботи правоохоронних органів у сфері боротьби з легалізацією (відмиванням) доходів, одержаних злочинним шляхом, усунення дублювання і паралелізму в їх діяльності, розробку та здійснення ними узгоджених заходів щодо своєчасного виявлення, розкриття, розслідування та припинення цих злочинів, усунення причин і умов, які сприяють їх вчиненню. Вдосконалення взаємодії між правоохоронними органами щодо протидії легалізації (відмиванню) злочинних доходів, на думку науковця, можливе шляхом обміну інформацією про практику розкриття та розслідування конкретних злочинів цієї категорії [6, с.14–15].

Однак у спільних нормативних актах правоохоронних та інших державних органів, що визначають правові засади взаємодії у сфері боротьби з організованою злочинністю [7; 8],

завдання й функції органів прокуратури взагалі не визначені.

Як зазначає Р.В. Жубрін, з метою підвищення ефективності прокурорських перевірок, направлених на запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, і фінансуванню тероризму, необхідно постійне вдосконалення цієї роботи та, передусім, усунення таких недоліків, як:

а) нагляд за виконанням законів у цій сфері часто здійснюється поверхово, без належної підготовки. В низці випадків залишаються без перевірки організації, що здійснюють операції з грошовими коштами або іншим майном, на які поширюються вимоги законодавства про внутрішній та обов'язковий фінансовий моніторинг, і є підстави для прокурорської перевірки, передбачені законодавством;

б) у результаті перевірок частіше за все виявляються незначні правопорушення, тому прокурори не звертають уваги на безпосереднє виявлення прихованих операцій з грошовими коштами та іншим майном з ознаками легалізації злочинних доходів, а також не з'ясовують причини виявлених порушень відповідного законодавства;

в) за результатами перевірок заходи прокурорського реагування не завжди застосовуються або не відповідають виявленим порушенням. Акти прокурорського реагування складаються формально, в них бігло викладаються виявлені порушення, не розкриваються належним чином обставини, які їм сприяють;

г) на недостатньому рівні знаходиться взаємодія органів прокуратури з підрозділами фінансових розвідок при проведенні перевірок виконання законів у сфері економіки, обмін інформацією про стан законності у сфері операцій з грошовими коштами та іншим майном не носить регулярного характеру;

г) при виявленні правопорушення з ознаками кримінально-правового характеру, в ре-

зультаті якого здобуті грошові кошти або інше майно (основний злочин), прокурори нерідко обмежуються цим і не відстежують можливі фінансові операції або інші угоди з майном, укладені з метою легалізації злочинних доходів, тобто надання видимості законного володіння, користування та розпорядження ними [5, с.286–287]. На жаль, ці проблеми є актуальними й для України.

Протягом 2003–2010 рр. порядок надання Державним комітетом фінансового моніторингу України Генеральній прокуратурі України узагальнених матеріалів щодо фінансових операцій, які можуть бути пов'язані з легалізацією (відмиванням) доходів або фінансуванням тероризму, та отримання інформації про хід їх опрацювання визначався спільним наказом цим відомств [9]. При цьому організація перевірки матеріалів, надісланих до Генеральної прокуратури України, здійснювалася спеціалізованим підрозділом, завданням якого були запобігання та протидія легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, – управлінням нагляду за додержанням заходів щодо боротьби з відмиванням доходів, одержаних злочинним шляхом. Разом з цим, для забезпечення нагляду за додержанням законів під час перевірки матеріалів, надісланих до інших правоохоронних органів, в Генеральну прокуратуру України надавалася копія відповідного цим матеріалам супровідного листа.

Натомість взаємодія Державної служби фінансового моніторингу України з органами прокуратури не отримала подальшого розвитку [10] – до тепер цими відомствами не підписано жодної угоди про співробітництво. В наших попередніх публікаціях ми неодноразово звертали увагу на ці питання та пропонували шляхи їх вирішення [11, с.107–108; 12, с.75–77]. Недостатня ефективність результатів діяльності в цьому напрямку також яскраво проілюстрована й статистичними даними (див. табл.).

Таблиця – Розгляд Генеральною прокуратурою України узагальнених матеріалів у 2003–2010 роках

Показник	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010
Передано узагальнених матеріалів (УМ)	12	32	46	34	47	30	27	21
УМ, за якими порушено кримінальні справи (або використано при порушенні)	10	24	35	18	20	54	28	18
УМ, за якими відмовлено в порушенні кримінальних справ на підставі ст. 6 КПК України	2	4	4	8	6	30	31	8
Кількість порушених кримінальних справ за наданими УМ (або в яких використовуються УМ)	6	8	33	18	21	36	35	24
Направлено до суду кримінальних справ	–	1	3	–	2	12	13	9
з них розглянуто судами та винесено вирок (у т.ч. за матеріалами, переданими в попередні роки)	–	1	–	1	–	11	11	7

Акцентуємо, що одним із шляхів удосконалення діяльності органів прокуратури у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, і фінансуванню тероризму є створення підрозділів фінансової розвідки судового або прокурорського типу. Зазвичай такі підрозділи створюються в рамках судової гілки державної влади і найчастіше під юрисдикцією прокуратури. Приклади такої організації зустрічаються у країнах з європейською континентальною правовою традицією, де державні обвинувачі є частиною судової системи, а їхні повноваження поширюються також на слідчі органи, що дозволяє керувати кримінальними розслідуваннями і здійснювати нагляд за ними. Водночас підрозділи фінансової розвідки прокурорського типу функціонують і в окремих країнах пострадянського простору.

Так, метою прийняття Закону Республіки Молдова «Про попередження та боротьбу з відмиванням грошей» було попередження та припинення дій з відмивання грошей. Крім сумнівних фінансових операцій, законодавцем було виокремлено ще й обмежені, відомості про які направлялися до Генеральної прокуратури, яка, у свою чергу, у випадку необхідності інформувала органи дізнання, попереднього слідства та прокуратури, а також

судові інстанції для вжиття відповідних заходів реагування. Отже, виконання положень антилегалізаційного закону безпосередньо здійснювалося Генеральною прокуратурою, у складі якої функціонував спеціальний підрозділ, завданням якого були збирання, аналіз і передача компетентним органам виявленої інформації про сумнівні доходи злочинного походження. Така система попередження та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, діяла в Республіці Молдова з листопада 2001 р. до липня 2007 р. та дала певні позитивні зрушення в цій сфері [13, с.229].

Департамент по боротьбі з податковими, валютними злочинами та легалізацією злочинних доходів при Генеральній прокуратурі Республіки Узбекистан є спеціально уповноваженим державним органом з питань протидії легалізації доходів, одержаних від злочинної діяльності, та фінансуванню тероризму [14]). Завдяки функціонуванню цього Департаменту забезпечується максимальна послідовність процесуальних дій щодо виявлення та припинення податкових і валютних злочинів, від порушення кримінальної справи до її розгляду в суді, завдяки тісній взаємодії і координації дій Департаменту та його територіальних підрозділів з органами прокуратури всіх рівнів, які розслідують кримінальні справи за

злочинами в економічній, податковій сферах і сфері обігу іноземної валюти, а також пов'язаних з легалізацією (відмиванням) доходів, одержаних від злочинної діяльності, та фінансуванням тероризму, а також підтримці за ними державного обвинувачення в суді.

Зазвичай повідомлення про підозрілу фінансову діяльність надходять до прокуратури, яка може почати розслідування в тому випадку, якщо підозра підтверджується першими результатами розслідування, проведеного під її наглядом. Здійснення судових повноважень (наприклад, арешт коштів, заморожування рахунків, проведення допитів, затримка підозрюваних і проведення обшуків) у такому випадку може бути почато негайно. Підрозділи фінансової розвідки судового та прокурорського типу можуть діяти в країнах, де закони про банківську таємницю є настільки суворими, що забезпечення співробітництва з боку фінансових установ вимагає прямого зв'язку з органами суду або прокуратури.

Можна відзначити, що вибір прокуратури як структури, в яку включається підрозділ фінансової розвідки, не виключає можливості створення поліцейської служби з особливими функціями з проведення фінансових розслідувань. Крім того, у багатьох країнах незалежність судової системи викликає довіру фінансових кіл [15, с.517].

Головна перевага такої організації полягає в тому, що інформація передається з фінансового сектора для аналізу й обробки безпосередньо в орган у складі судової системи. До інших переваг підрозділів фінансових розвідок цього типу можна віднести такі: мають більш високий ступінь незалежності від політичного втручання; інформація надходить безпосередньо в орган, уповноважений проводити розслідування і переслідувати за злочини; дозволяють негайно здійснювати судові повноваження (наприклад, арешт коштів, заморожування рахунків, проведення розслідувань, затримання злочинців, проведення обшуків тощо) [15, с.518].

Загальновідомо, що прокурорський нагляд є важливим чинником додержанням і правильним застосуванням чинного законодавства.

Натомість цікавим убачається той факт, що в національному антилегалізаційному законодавстві не передбачено механізм здійснення прокурорського нагляду за діяльністю відповідних суб'єктів. На відміну від парламентарів України законодавці країн пострадянського простору закріпили організаційно-правові засади прокурорського нагляду в цій сфері (див., наприклад, ст.14 Федерального закону Російської Федерації «Про протидію легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, і фінансуванню тероризму» [16], ст.9 Закону Туркменістану «Про протидію легалізації доходів, одержаних злочинним шляхом, і фінансуванню тероризму» [17], ст.15 Закону Республіки Білорусь «Про заходи із запобігання легалізації доходів, одержаних незаконним шляхом, і фінансуванню терористичної діяльності» [18] та ін.).

Так, на думку авторів науково-практичного коментарю Федерального закону Російської Федерації «Про протидію легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, і фінансуванню тероризму», нагляд за виконанням положень цього Закону може мати наступні основні напрямки:

- виявлення та припинення діяльності організації, що причетні до фінансування тероризму;

- викриття та притягнення до кримінальної відповідальності осіб, причетних до легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансування тероризму;

- організація розслідування кримінальних справ, порушених за ознаками статей 174, 174¹ Кримінального кодексу Російської Федерації (відповідно до ст.151 Кримінально-процесуального кодексу Російської Федерації такі кримінальні справи підслідні органам внутрішніх справ або органам, що виявили такі злочини) [19, с.202].

З метою активізації роботи органів прокуратури в цьому напрямку 27.07.2005 р. Генеральна прокуратура Російської Федерації видала наказ №26 щодо посилення прокурорського нагляду за виконанням законів про протидію легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом. У вказаному наказі за-

значається, що в багатьох регіонах не в повній мірі застосовуються правові інструменти в боротьбі з легалізацією (відмиванням) доходів, одержаних злочинним шляхом; в порушення закону організації, що здійснюють операції з грошовими коштами або іншим майном, не завжди направляють відомості про підозрілі операції та угоди. Також при виявленні незаконних фінансових операцій правоохоронними органами недооцінюються можливості підрозділу фінансової розвідки, спостерігається низька результативність оперативно-розшукової діяльності уповноважених суб'єктів, допускаються прорахунки при розслідуванні та судовому розгляді кримінальних справ [20, с.493].

Враховуючи викладене, з метою вдосконалення нагляду за виконанням законодавства про протидію легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, підвищення його ефективності перед керівниками органів прокуратури Російської Федерації поставлені такі завдання:

1) відпрацювати чітку систему нагляду за виконанням законодавства про протидію легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом. При цьому особливу увагу приділяти виконанню державними органами обов'язків з контролю за проведенням операцій з грошовими коштами або іншим майном;

2) забезпечувати взаємодію з Федеральною службою з фінансового моніторингу та її регіональними підрозділами, встановлювати регулярний обмін інформацією про стан законності у сфері операцій з грошовими коштами або іншим майном, здійснювати періодичні звірки матеріалів, направлених цією Службою до правоохоронних органів;

3) організувати нагляд за виконанням законів органами, що здійснюють оперативно-розшукову діяльність і попереднє слідство за справами й матеріалами, пов'язаними з такими злочинами, таким чином, щоб за кожним повідомленням про протиправне діяння забезпечувалася належна реєстрація й перевірка, своєчасно ухвалювалося рішення, здійс-

нювалося кваліфіковане, повне й об'єктивне розслідування;

4) притягувати до суворої (аж до кримінальної) відповідальності осіб, винних в укривті повідомлень та іншої інформації про такі злочини від реєстрації і перевірки, ухиленні від прийняття по ним передбачених законами рішень, а також проведення процесуальних та інших дій для встановлення таких фактів;

5) при розгляді судами кримінальних справ, пов'язаних з легалізацією (відмиванням) доходів, одержаних злочинним шляхом, забезпечувати всебічне дослідження доказів, добиватися законного, справедливого й мотивованого вироку;

6) організувати роботу з підвищення кваліфікації підлеглих працівників, у тому числі із залученням представників підрозділу фінансової розвідки, інших зацікавлених міністерств і відомств [20, с.494].

На наш погляд, передовий досвід Російської Федерації у цій сфері потрібно врахувати й у чинному законодавстві України та практичній діяльності органів прокуратури. Крім того, розділ VII «Контроль і нагляд за виконанням законів у сфері запобігання та протидії легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму» Закону України «Про запобігання та протидію легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму» [4] пропонується доповнити статтею такого змісту:

«Стаття 26. Прокурорський нагляд

Нагляд за додержанням і застосуванням законів у сфері запобігання та протидії легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму здійснюється Генеральним прокурором України та підпорядкованими йому прокурорами».

Таким чином, органи прокуратури повинні відігравати провідну роль у запобіганні та протидії легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, і фінансуванню тероризму, що обумовлено їх специфічним місцем у системі правоохоронних органів. Важливість і значущість завдань, що виконуються органами прокуратури в цій

сфері, пов'язані не тільки з безпосереднім виявленням і розслідуванням таких категорій злочинів і забезпеченням міжнародного співробітництва в частині вчинення процесуальних дій у вказаному напрямку, але й нагальною потребою здійснення прокурорського нагляду за додержанням і правильним застосуванням антилегалізаційного законодавства.

ЛІТЕРАТУРА

1. Закон України «Про прокуратуру»: від 05.11.1991 р., № 1789-XII // ВВР України. – 1991. – № 53. – Ст. 793.

2. Закон України «Про боротьбу з тероризмом»: від 20.03.2003 р., № 638-IV // ВВР України. – 2003. – № 25. – Ст. 180.

3. Кримінально-процесуальний кодекс України: від 28.12.1960 р., № 1001-05 // ВВР Української РСР. – 1961. – № 2. – Ст. 15.

4. Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про запобігання та протидію легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом»: від 18.05.2010 р., № 2258-VI // Офіційний вісник України. – 2010. – № 39. – Ст. 1293.

5. Жубрин Р. В. Противодействие легализации преступных доходов (зарубежный и российский опыт): монография / Р. В. Жубрин. – М.: АПКиППРО, 2010. – 316 с.

6. Пустовіт О. В. Запобігання органами внутрішніх справ легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук: спец. 12.00.08 «Кримінальне право та кримінологія; кримінально-виконавче право» / О. В. Пустовіт. – К., 2008. – 19 с.

7. Інструкція Міністерства внутрішніх справ України, Служби безпеки України, Державного комітету у справах охорони державного кордону України, Державного митного комітету України, Національної гвардії України, Міністерства оборони України, Міністерства юстиції України «Про взаємодію правоохоронних та інших державних органів України у боротьбі із злочинністю»: від 10.08.1994 р., № 4348/138/151/11-2-2870/172/148-407/2-90-442. – К., 1994. – 8 с.

8. Наказ Міністерства внутрішніх справ України, Центрального управління Служби безпеки України «Про затвердження Інструкції про взаємодію правоохоронних органів у сфері боротьби з організованою злочинністю»: від 10.06.2011 р., № 317/235 // Офіційний вісник України. – 2011. – № 53. – Ст. 2139.

9. Наказ Державного департаменту фінансового моніторингу, Генеральної прокуратури України «Про затвердження Порядку надання Держфінмоніторингом України Генеральній прокуратурі України узагальнених матеріалів щодо фінансових операцій, які можуть бути пов'язані з легалізацією (відмиванням) доходів або фінансуванням тероризму, та отримання інформації про хід їх опрацювання»: від 20.08.2003 р., № 98/40 // Офіційний вісник України. – 2003. – № 36. – Ст. 1957.

10. Наказ Державного комітету фінансового моніторингу України, Генеральної прокуратури України «Про визнання такими, що втратили чинність, деяких наказів Держфінмоніторингу та Генеральної прокуратури України»: від 12.10.2010 р., № 185/72 // Офіційний вісник України. – 2010. – № 85. – Ст. 2999.

11. Буткевич С. А. Проблемні питання взаємодії Державного комітету фінансового моніторингу України з правоохоронними органами та міжнародними організаціями / С. А. Буткевич // Кримський юридичний вісник – 2008. – Вип. 3 (4). – С. 101–109.

12. Буткевич С. А. Особливості взаємодії контролюючих і правоохоронних органів по боротьбі з відмиванням «брудних» коштів / С. А. Буткевич // Вісник Запорізьк. юрид. ін-ту Дніпропетровськ. держ. ун-ту внутр. справ. – 2011. – № 2. – С. 69–78.

13. Буткевич С. А. Фінансовий моніторинг в Україні (організаційно-правові аспекти): монографія / С. А. Буткевич. – Сімферополь: КРП «Вид-во «Кримнавчпеддержвидав», 2010. – 286 с.

14. Постановление Президента Республики Узбекистан «О мерах по усилению борьбы с преступлениями в финансово-экономической, налоговой сфере, с легализацией преступных доходов»: от 21.04.2006 г., № ПП-331 // Собрание законодательства Республики Узбекистан.

тан. – 2006. – № 18. – Ст. 147.

15. Зеленецький В. С. Боротьба з легалізацією (відмиванням) доходів, одержаних злочинним шляхом, та фінансуванням тероризму (економіко-правовий аналіз) : наук.-практ. посіб. / [В. С. Зеленецький, В. Л. Кротюк, Д. А. Файер]. – Х. : Вид-во «Кроссрод», 2007. – 672 с.

16. Федеральный закон Российской Федерации «О противодействии легализации (отмыванию) доходов, полученных преступным путем, и финансированию терроризма» : от 07.08.2001 г., № 115-ФЗ // Собрание законодательства Российской Федерации. – 2001. – № 33. – Ст. 3418.

17. Закон Туркменистана «О противодействии легализации доходов, полученных преступным путем, и финансированию терроризма» : от 28.05.2009 г., № 41-IV // Ведомости Меджлиса Туркменистана. – 2009. – № 2. – Ч. 4.

18. Закон Республики Беларусь «О мерах по предотвращению легализации доходов, полученных преступным путем, и финансирования террористической деятельности» : от 19.07.2000 г., № 426-3 // Ведомости Национального собрания Республики Беларусь. – 2000. – № 28. – Ст. 363.

19. Коряковцев В. В. Комментарий к Федеральному закону «О противодействии легализации (отмыванию) доходов, полученных преступным путем, и финансированию терроризма» / В. В. Коряковцев, К. В. Питулько. – СПб. : Питер, 2003. – 432 с.

20. Зубков В. А. Российская Федерация в международной системе противодействия легализации (отмыванию) преступных доходов и финансированию терроризма / В. А. Зубков, С. К. Осипов. – 2-е изд., перераб. и доп. – М. : Спецкнига, 2007. – 752 с.

Буткевич С. А. Роль і місце органів прокуратури у боротьбі з відмиванням злочинних доходів / С. А. Буткевич // Форум права. – 2011. – № 4. – С. 55–62 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.nbuv.gov.ua/e-journals/FP/2011-4/11bcavzd.pdf>

Розглянуто організаційно-правові засади діяльності органів прокуратури у сфері запобігання та протидії легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, і фінансуванню тероризму, в тому числі їх завдання й функції. На підставі проведеного аналізу з'ясовано недоліки в їх роботі в цьому секторі економічної безпеки та запропоновано шляхи їх розв'язання.

***

Буткевич С.А. Роль и место органов прокуратуры в борьбе с отмыванием преступных доходов

Рассмотрены организационно-правовые основы деятельности органов прокуратуры в сфере предупреждения и противодействия легализации (отмыванию) доходов, полученных преступным путем, и финансированию терроризма, в том числе их задания и функции. На основании проведенного анализа выяснены недостатки в их работе в этом секторе экономической безопасности и предложены пути их разрешения.

***

Butkevich S.A. Role and Place of Bodies of Office of Public Prosecutor in Counteraction to Laundering of Criminal Incomes

Organizational-legal bases of activity of bodies of Office of Public Prosecutor in sphere of the prevention and counteraction of legalization (laundering) of the incomes received in the criminal way, and to financing of terrorism, including its task and function are considered. On the basis of the carried out analysis lacks of its activity of this sector of economic safety are found out and ways of its sanction are offered.